RIIGI TEATAJA

Nr. 3. 12. jaanuaril 1937. Nr. 3.

Art. 17. Hobuserautamise korraldamise seaduse teostamise määrus.
18. Määrus Pensioni Peakomisjoni ja pensionikomisjonide tööde eest tasu maksmise korra ja arstide väljasõidu kohta. — Lisa.
19. Oopiumi ja teiste uimastusainete sisseveo ja ladudest müügi määrus.
20. Juhtnöörid Riigi 4. klassiloterii teostamise korra kohta.
21. Teadaanne oopiumi ja teisi uimastusaineid müügi jaoks ümbertöötavate laboratooriumide kohta.
22. Otsus vananenud ja otstarbetuks muutunud sundmääruste äramuutmise kohta Tallinnas.
23. Sundmäärus alkoholijookidega trahteriäride ruumide, sisustamise ja tervishoiunõuete kohta Rakveres.
24. Ajutise maavalitsuse maksude määrad Harjumaal 1936/1937 a.
25. Määrused maksude võtmise kohta Virumaal 1937 a. maavalitsuse kulude katteks.
26. Sundmäärus kauplemise aja kohta Keila alevis.
27. Sundmäärus juuksetööstuse ja habemeajamise töötubade kohta Suure-Jaani alevis.

17. Hobuserautamise korraldamise seaduse teostamise määrus.

Antud Põllutööministri poolt 18. detsembril 1936.

Alus: Hobuserautamise korraldamise seaduse § 8 (RT 46 — 1936).

1. peatükk.

Järelevalve teostamine hobuserautamis- ja hobuseraudade valmistamise kohtade üle.

§ 1. Põllutööministeeriumi Loomatervishoiu osakond teostab järelevalvet hobuserautuse ning hobuserautamis- ja raudade valmistamise töökodade (kohtade) üle, kus teostatakse teistele isikutele kuuluvate hobuste rautamist või valmistatakse hobuseraudu müügi otstarbel, maa, jaoskonna, linna ja teiste selleks volitatud loomaarstide kaudu.

§ 2. Kõik hobuserautamis- ja hobuseraudade valmistamise töökojad peavad olema enne tegevuse algust registreeritud Loomatervishoiu osakonnas. Enne Hobuserautamise korraldamise seaduse maksmahakkamist tegutsenud hobuserautamis- ja hobuseraudade valmistamise töökojad peavad endid registreerima kuni 15. veebruarini 1937.

§ 3. Registreerimise avaldus tuleb esitada selle maa, jaoskonna või linna loomaarsti kaudu, kelle ametipiirkonnas asub töökoda.

Registreerimise avalduses peab olema tähendatud:

1) hobuserautamistöökoja registreerimisel:
   a) omaniku ees- ja perekonnanimi ning postiaadress;
   b) asukoht (maakond, linn, alev, vald, küla);
   c) kas rautamist toimetatakse kinnises ruumis või õues (väljas);
   d) hobuserautamiseks tarvitamisele võetava riistastiku loetelu;
   e) hobuserautamist toimivate isikute arv ja nende oskuslik ettevalmistus, juurde lisades ka tunnistusi, kui need olemas või nende tõestatud ärakirju.

2) Hobuseraudade valmistamise töökoja registreerimisel:
   a) omaniku ja juhataja ees- ja perekonnanimi ning postiaadress;
   b) töökoja asukoht (maakond, linn, alev, vald, küla);
   c) hobuseraudade valmistamise alal töötavate isikute arv.

§ 4. Hobuserautamistöökoda peab olema varustatud Loomatervishoiu osakonna poolt antud juhistes ettenähtud rautamiseks vajaliku riistastikuga.

§ 5. Maa, jaoskonna ja linna loomaarstid on kohustatud pidevalt jälgima hobuserautamis- ja hobuseraudade valmistamise töökodade tegevust. Samuti on neil loomaarstidel õigus igal ajal kontrollida oma ametipiirkonnas asuvaid hobuserautamis- kui ka hobuseraudade valmistamise töökodasid. Kontrolli teostamine on loomaarstidele kohuslik vähemalt üks kord aastas.

§ 6. Hobuserautamis- kui ka hobuseraudade valmistamise töökodade kontrolli teostavad loomaarstid nende töökodade omaniku või selle asemiku juuresolekul.

Kontrolli tulemuste kohta koostab kontrollija loomaarst Loomatervishoiu osakonna poolt kindlaksmääratud vormi kohase akti kolmes eksemplaris, millele kirjutab alla peale loomaarsti veel kontrollitava ettevõtte omanik või tema asemik. Üks eksemplar aktist saadetakse Loomatervishoiu osakonnale, teine kontrollitud ettevõtte omanikule või tema asemikule, kuna kolmas jääb kontrollijale loomaarstile.

2. peatükk.

Hobuserautamis- ja hobuseraudade valmistamise töökodade sulgemine.

§ 7. Kui järelevalvet teostava loomaarsti poolt koostatud akti (§ 6), ettekande, või muudel andmetel avastatakse hobuserautamis- ja hobuseraudade valmistamise töökodades puudusi või väärnähteid, annab Loomatervishoiu osakond asjaosalistele töökodadele kindla tähtaja puuduste kõrvaldamiseks, mille täitmist kontrollib vastav loomaarst.

Kui hobuserautamistöökoja mitteotstarbeka rautamise tagajärjena korduvalt ilmneb hobuse jalgade või kapjade vigastusi, haigestumisi ning kabjakuju muutumisi või kui hobuseraudade valmistamise töökoda toodab valmis hobuseraudu, mis soodustavad hobuse jalgade või kapjade haigestumist, esineb Loomatervishoiu osakond Põllutööministrile töökodade ajutiselt või jäädavalt sulgemise ettepanekuga.

§ 8. Hobuserautamis- või hobuseraudade valmistamise töökoja sulgemisega seoses tekkinud küsimuste lahendamiseks võib Loomatervishoiu osakond lasta kontrollida asjaosalist töökoda ja selle tegevust osakonna poolt selleks määratud komisjonil, koosseisus: esimees — Loomatervishoiu osa-

konna esindaja, liikmed — kaks loomaarsti, kelledest üheks on selle maa, jaoskonna või linna loomaarst, kelle tegevuspiirkonnas asub töökoda.

Sama komisjoni kohalesaatmist võib Loomatervishoiu osakonnalt paluda ka hobuserautamis- või hobuseraudade valmistamise töökoja omanik või tema asemik, kusjuures säärasel korral, kui komisjon otsustab küsimuse väljakutsuja kahjuks, kannab komisjoni kohalesõiduga seotud kulud väljakutsuja.

Nimetatud komisjon vaatab üle töökoja ruumid ja sisseseade, tutvub igakülgselt töökoja tegevusega ja kontrollib töökojas hobuserautamis- või hobuseraudade valmistamise alal tegutsevate isikute oskust ja teadmisi. Kontrolli tulemustest koostab komisjon akti ja esitab selle Loomatervishoiu osakonnale.

§ 9. Loomatervishoiu osakonna direktoril on õigus anda üksikasjalikumaid eeskirju käesoleva määruse rakendamiseks.

§ 10. Käesolev määrus hakkab maksma 15. jaanuaril 1937.

Põllutööminister N. Talts.

Loomatervishoiu osakonna direktor K. Lind.

---

18. Määrus Pensioni Peakomisjoni ja pensionikomisjonide tööde eest tasu maksmise korra ja arstide väljasõidu kohta.

Antud Sotsiaalministri poolt 31. detsembril 1936.

Alus: Pensioni seaduse § 155 (RT 76 — 1936) ja Määruse Pensioni Peakomisjoni ja pensionikomisjonide tööde eest tasu maksmise kohta § 5 (RT 104 — 1936).

§ 1. Pensioni Peakomisjoni tööde eest makstakse tasu Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsuse korraldusel. Pensionikomisjoni tööde eest makstakse tasu linnavalitsuse korraldusel, kelle juures asub pensionikomisjon. Kui pensionikomisjoni asjaajamine toimub mõne linnavalitsuse osakonna kaudu, toimetab tasumaksmist see osakond. Tasu pensionikomisjoni tööde eest makstakse linnavalitsuse käsutuses olevatest Sotsiaalministeeriumi üldistest avansisummadest.

§ 2. Tasu komisjonikoosolekutest osavõtmise eest makstakse käesolevale määrusele lisatud vormi a kohaselt koostatud tasulehe järgi. Tasu arstliku läbivaatuse eest isiku asukohas kui ka sõidu- ja päevarahad makstakse määrusele lisatud vormi b kohaselt koostatud tasulehe järgi. Vormi b kohaselt koostatud tasulehele lisatakse läbivaatust teostanud arsti esitis, milles olgu tähendatud arsti elukoht, tema poolt kasutatud sõiduvahendid, väljasõidu algus ja lõpp, väljasõidu kaugus, läbivaadatu asukoht ja sõidukulude summa. Kui raudteel sõidu puhul on kasutatud platskaarti, lisatakse ka platskaart tasulehele.

§ 3. Möödunud veerandaasta kohta koostatud tasulehed saadetakse linnavalitsuse või tema osakonna poolt Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsusele järgneva kuu 15. päevaks ühes muude Sotsiaalministeeriumi avansisummade aruannetega.

§ 4. Linnavalitsuste või nende osakondade poolt esitatud tasulehed kinnitab Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsuse direktor.

§ 5. Isiku läbivaatust tema asukohas võib toimetada siis, kui arstliku tunnistusega on tõendatud, et läbivaatusele määratud isik ei ole tervislikult võimeline ilmuma pensionikomisjoni.

Erandina võib toimetada läbivaatust isiku asukohas arstliku tunnistuseta siis, kui komisjonile esitatud või ettekantavaist andmeist selgub ilmselt, et isik ei ole võimeline ilmuma komisjoni.

§ 6. Väljasõidu korral läbivaadatava isiku asukohta tuleb kasutada üldiseks liiklemiseks määratud sõiduvahendeist esijoones neid, mille tarvitamine on odavam.

Sotsiaalminister O. Kask.

Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsuse direktor A. Mõtus.

Lisa.

Vorm a.

TASULEHT

Pensioni Peakomisjoni / ..... pensionikomisjoni (Linna nimetus) koosolekutest osavõtmise eest tasu maksmise kohta.

Järjek. nr.	Tasusaaja nimi, perekonnanimi ja amet komisjonis	Koosolekute arv, mille eest makstakse tasu	Koosolekute pidamise aeg	Tasu suurus	Tasusaaja allkiri raha vastuvõtmise kohta

Pitser.

Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsuse / Linnavalitsuse või tema osakonna ametnikkude allkirjad:

Vorm b.

TASULEHT

tasu maksmise kohta arstidele pensionikomisjonis läbivaatusele määratud isikute läbivaatuse korral nende isikute asukohas.

Järjek. nr.	Tasusaaja nimi, perekonnanimi, elukoht ja ameti nimetus (komisjoni arst või jaoskonnaarst)	Sõiduvahendid	Väljasõidu algus ja lõpp	Väljasõidu kaugus (üks ots)	Läbivaadatu asukoht	Läbivaadatu teenistus- või töökoha nimetus	Sõidukulud	Päevarahad	Tasu läbivaatuse ja akti koostamise eest	Kokku kuulub väljamaksmisele	Tasusaaja allkiri raha vastuvõtmise kohta

Pitser.

Linnavalitsuse või tema osakonna ametnikkude allkirjad:

19. Oopiumi ja teiste uimastusainete sisseveo ja ladudest müügi määrus.

Alus: Oopiumi ja teiste uimastusainete ja -preparaatide sisse- ja väljaveo ning müügi seaduse § 3 (RT 51 — 1930) ja Teisel oopiumi konverentsil Genfis 1925 a. vastu võetud Oopiumikonventsiooni artiklid 3 ja 5 (RT 51 — 1930).

§ 1. Oopiumi ja teiste uimastusainete nimestikus (RT 40 — 1933) loetletud ainete ja preparaatide sissevedu ja müük ladudest on lubatud 1937 a. jaoks:

1) aktsiaseltsile „Eestimaa apteegi ja rohukaubanduse ühing Ephag" Tallinnas ja selle osakonnale Tartus ja

2) aktsiaseltsile „Proviisor Julius Lill rohukaubasuurlaod ja laboratooriumid" Tartus ja selle osakonnale Tallinnas.

§ 2. Teistel ettevõtetel ja asutustel, välja arvatud riigi ja omavalitsuste tervishoiuasutised ning pidamise ja müügi osas ka seaduslikult avatud apteegid, on keelatud nimestikus loetletud aineid sisse vedada, pidada ja müüa.

Tallinnas, 30. detsembril 1936.

Sotsiaalminister O. Kask.

Farmaatsia inspektor H. Salasoo.

---

20. Juhtnöörid Riigi 4. klassiloterii teostamise korra kohta.

Antud Majandusministri poolt 31. detsembril 1936.

Alus: Riigi rahaliste loteriide korraldamise seaduse (RT 84 — 1934) § 2 ja Vabariigi Valitsuse otsus 4. detsembrist 1936 (prot. nr. 88 pkt. V).

Riigi 4. klassiloterii teostamise tingimused ja kord määratakse kindlaks alljärgnevalt:

I. Klassid, piletite arv ja võitude ning preemiate summa.

1. Riigi 4. klassiloterii jaguneb 4 klassi (I, II, III ja IV klass), milles ettenähtud võitude ja preemiate loosimistest võtab osa järgnev arv pileteid või neile vastav arv poolpileteid: I klassis — 200.000 piletit, II klassis — 195.000 piletit, III klassis — 190.000 piletit, IV klassis 184.992 piletit, millistele neljal klassi-loosimisel langeb 61256 võitu ja 4 preemiat, kogusummas 1.077.745 krooni.

Võidud ja preemiad loositakse välja eraldi igas klassis tähtaegadel, arvul ja vahekorras, nagu see määratud Vabariigi Valitsuse poolt otsusega 4. detsembril 1936 kinnitatud plaanis.

2. Riigi 4. klassiloterii piletid lastakse müügile poolpiletitena eraldi iga (I, II, III ja IV) klassi jaoks.

II. Klassipiletid ja nende jaotus.

3. Pilet, mis määratud ühe klassi võitude loosimisest osavõtmiseks, nimetatakse klassipiletiks.

4. Iga klassipilet võtab osa ainult selle klassi võitude loosimisest, millisesse pilet kuulub.

5. Klassipiletid on nelja värvi; seejuures iga numbri all on neli erivärvilist piletit, nimelt: sinine, roheline, kollane ja punane.

6. Iga klassipilet jaguneb kaheks poolpiletiks A ja B. Poolpileti omanikul on õigus võidu korral piletile langenud võidu ja preemia poolele summale, samuti selle vahetamiseks järgmise klassi poolpileti vastu klassipiletite vahetamise kohta (punkt 16—29) maksvail tingimusil.

7. Poolpileti esiküljele, mis varustatud kaitsevõrguga, trükitakse peale muude tingimuste — klassi nimetus, pileti hind, üks numbritest 1 kuni 50.000, poolpiletit A või B, pileti värvi nimetus, loosimiste tähtpäevad ning klassipileti ümbervahetamise lõpptähtpäev ja Riigi trükikoja juhataja kui riigi rahaliste loteriide direktori allkiri faksiimiles; tagaküljele asetatakse klassipileti müüja poolt templijäljend müügikoha nimetuse ja täpse aadressiga.

On tagaküljele asetatud templijäljend mitteloetav või rikutud ning templijäljendi kohta tekib kahtlus selle õigepärasuse suhtes, siis on Riigi rahaliste loteriide teostaja õigustatud võtma müügikoha templijäljendi selgitamisele, lükates edasi senikauaks vastava võidu väljamaksmise.

III. Piletiraamatud.

8. Klassipiletid on volditud raamatutesse 4 pileti = 8 poolpileti viisi. Iga raamat on varustatud järjekorranumbriga 1—50.000. Seega iga klassipiletite raamat kannab sama numbrit, mis on trükitud sellesse volditud piletitele.

9. Igasse klassipiletite raamatusse on piletid volditud pileti värvide suhtes järgmises järjekorras: esimesena — sinine, teisena — roheline, kolmandana — kollane ja neljandana — punane.

IV. Piletite hind.

10. Pilet ühe klassi loosimisest osavõtmiseks maksab 2 krooni ja poolpilet 1 kroon. Eeltähendatud hinnad II, III ja IV klassi piletite omandamiseks on maksvad vaid siis, kui ostmisel esitatakse käesolevate juhtnööride pkt. 16—29 korras vastava eelmise klassi pilet; vastasel korral tuleb tasuda peale ostetava klassipileti hinna ka eelmiste klasside piletite hind.

V. Piletite müügitingimused.

11. Pileteid müüakse kas ühe klassi või kõigi nelja klassi jaoks.

12. Pileteid üksikute klasside jaoks müüakse Riigi klassiloterii piletite müügikohtadest ja Riigi klassiloterii piletite keskmüügikohast, Riigi trükikojast, Tallinnas.

13. Pileteid kõigi nelja klassi jaoks korraga müüakse ainult piletite keskmüügikohast.

14. Postiteel saadetakse soovijaile pileteid ainult piletite keskmüügikohast tellimise peale, kui tellija on saatnud pileti hinna ja saatekulu 10 senti iga saadetise kohta.

Lunasaadetisena postiteel saadetakse pileteid välja ainult üksikute klasside jaoks piletite keskmüügikohast, kui tellija on saatnud posti luna saatekulu 25 senti hiljemalt 20 päeva enne loosimist.

15. Posti kaudu tellitud piletite väljasaatmisel arvestatakse võimaluste piirides tellijate soovidega pileti numbri või värvi kohta, kusjuures tellija on kohustatud võtma vastu temale saadetud piletid vaatamata sellele, kas tellija soovi pileti numbri ja värvi suhtes on võidud täita.

VI. Klassipiletite vahetamine.

16. Kui klassipileti pidaja, kelle pilet ei ole loosimisel võitnud, soovib võtta osa järgmise klassi loosimisest, tuleb temal pilet vahetada ümber järgmise klassi pileti vastu müügikohas, kus klassipilet oli ostetud.

17. Kui klassipiletid on ostetud korraga kõigi nelja klassi jaoks piletite keskmüügikohast, mil korral need varustatakse märkmega „ei kuulu ümbervahetamisele“, siis pkt. 16 toodud eeskiri ümbervahetamise kohta ei ole maksev.

18. Vahetamise juures tuleb müügikohas tasuda järgmise klassi pileti hind ja ümbervahetatav pilet anda tagasi müüjale.

19. Pileti ümbervahetamisel antakse piletipidajale müügikohast sama värvi ja sama numbriga varustatud järgmise klassi pilet.

20. Kui piletipidaja ei ole vahetanud piletil tähendatud aja jooksul oma pileti järgmise klassi pileti vastu, on piletimüüjal õigus müüa järgmise klassi pilet uuele ostjale.

21. Piletipidaja, kelle pilet on müügikohas edasi müüdud uuele ostjale seetõttu, et ta ei ole vahetanud oma pileti järgmise klassi pileti vastu piletil tähendatud tähtajaks, kuid soovib võtta osa järgmise klassi loosimisest, peab ostma uue pileti ja tasuma ka pileti hinna eelmiste klasside eest.

22. Kui ümbervahetamisele kuuluva pileti vastu ei suudeta anda piletimüüja mõnesuguste eksituste tõttu pileti müügikohas järgmise klassi, sama värvi ja sama numbriga piletit, siis piletipidajal on õigus saada mõnda teist järgmise klassi piletit pkt. 18 ettenähtud korras.

23. Kui piletite müügikohast ei suudeta anda vahetuseks üldse mõnda järgmise klassi piletit, on müügikoht kohustatud varustama vahetamiseks esitatava pileti oma märkmega, et piletit polnud võimalik ümber vahetada; seesuguse märkmega varustatud piletipidajal on õigus hiljemalt ümbervahetamise viimasel päeval nõuda pileti vahetamist piletite keskmüügikohast; selleks tuleb pilet ja ühe klassi pileti hind saata vastava avalduse juures piletite keskmüügikohta. Avaldus peab sisaldama avaldaja soovi pileti vahetamiseks, avaldaja täpse aadressi ja nime. Võimaluse korral keskmüügikoht rahuldab avaldaja soovi.

24. Kui ka keskmüügikoht ei suuda anda vahetuseks mõnda järgmise klassi piletit, maksab ta piletipidajale tagasi pileti ostuhinna loterii möödunud klasside eest, kusjuures piletipidajal mingisugust muud kahjutasu nõudmise õigust ei ole.

25. Klassiloterii piletite vahetamise juures võetakse arvesse ainult nende piletipidajate avaldusi piletite kadumise kohta, kes pileti ostmise juures on teatanud pileti müügikohas oma nime ja aadressi.

26. Avaldused vahetamisele kuuluvate piletite kadumise kohta tulevad esitada kirjalikult müügikohale, kus pilet ostetud, hiljemalt klassipileti vahetamise lõpptähtpäevaks. Hilisemaid avaldusi arvesse ei võeta. Avalduses peab olema ära tähendatud pileti number, värv, klass ning kuupäev, millal pilet ostetud.

27. Kui keegi esitab müügikohas vahetamiseks pileti, mille kadumise kohta on tehtud avaldus, nõutakse piletiesitajalt oma isiku tõestamist ja elukoha avaldamist. Selle keeldumisel ei vahetata müügikohas piletit.

28. Kui piletiesitaja tõestab oma isiku, siis antakse järgmise klassi pilet temale välja üldiste vahetustingimuste kohaselt; tema nimi ja elukoht

teatatakse isikule, kes tegi avalduse pileti kadumise kohta, et see võiks kohtukorras oma õigusi kaitsta.

29. Kui pileti vahetustähtaja jooksul ei ole müügikohale esitatud ümbervahetamiseks piletit, mille kadumise kohta on tehtud avaldus, või pilet on esitatud isiku poolt, kes keeldub oma isiku tõestamisest pkt. 27 korras, antakse järgmise klassi pilet avalduse teinud isikule vastava allkirja vastu kolme päeva jooksul pärast pileti vahetustähtaja möödumist hariliku klassipileti vahetushinnaga.

VII. Võitnud piletid.

30. Pilet, millele langes võit, ei võta enam osa järgmiste klasside loosimistest ja piletipidaja kaotab õiguse selle pileti ümbervahetamiseks järgmise klassi pileti vastu.

Soovib võitnud piletipidaja võtta osa edaspidistest loosimistest, tuleb temal omandada järgmise klassi pilet ja tasuda sel puhul pileti hind ka eelmiste klasside eest.

31. Ühes võiduga makstakse tagasi võitnud piletipidajale ettemakstud ostuhind nende klasside eest, mille loosimisest võitnud pilet ei võta enam osa.

32. Võitnud piletite pidajaile tagasimaksmisele kuuluv piletite ostuhind, mis 6 kuu jooksul, arvates võitude nimestiku avaldamisest, on jäetud välja võtmata, arvatakse loterii tuluks ja piletipidajad kaotavad õiguse selle tagasinõudmiseks.

VIII. Loosimised.

33. Loosimisi toimetatakse Tallinnas, Majandusministri poolt selleks määratud komisjoni, Riigikontrolli ja politsei esindajate juuresolekul.

34. Loosimised on avalikud, toimuvad kuulutuste teel teatavaks tehtud ruumides ja kestavad esimeses kolmes klassis kaks päeva, neljandas klassis 17 päeva.

35. Võitude nimestikkude koostamise aluseks jäävad loosimise juures viibiva komisjoni poolt koostatud protokollid ja loosimisel loosirattaist väljavõetud piletinumbrite, värvide ja võitude sedelid.

36. Lahkuminekute puhul protokolli ja sedelite andmete vahel loetakse õigeteks andmed sedelitel, milliste kohaselt protokollid parandatakse. Protokolli parandamise kohta koostatakse komisjoni poolt eriakt.

IX. Loosimiste kord.

37. Loterii esimese kolme klassi loosimisi toimetatakse kahe loosiratta abil. Esimesse rattasse pannakse 50.000 kokkurullitud välimuselt ühesarnast sedelit, mille sisekülgedel leiduvad piletite numbrid järjekorras 1 kuni 50.000. Teise ratasse pannakse loosimisele tulevas klassis ettenähtud võitude arvule vastav hulk kokkurullitud samasuguseid sedeleid, millede sisekülgedel märgitud vastav võidusumma.

Sedelite rattaisse asetamine toimub pkt. 33 ettenähtud komisjoni juuresolekul.

Loosimisel võetakse esimesest rattast üks sedel piletinumbriga ja teisest rattast järgemööda neli sedelit võidusummaga. Järjekorras esimesena väljavõetud võidusumma loetakse langenuks I rattast väljavõetud piletinumbri sinisele piletile, teine — rohelisele, kolmas — kollasele ja neljas — punasele. Loosimine kestab ülaltoodud korras kuni kõik võidud loositavas klassis on rattast võetud välja. Rattaist väljavõetud piletinumbrite ja võidusummade

sedelid aetakse nööridele ja pitseeritakse Majandusministeeriumi rahandusosakonna, Riigikontrolli ja Politseivalitsuse pitsatitega.

38. Loosimise katkestamisel, samuti loosimise lõpetamisel pitseeritakse loosirattad pkt. 37 nimetatud pitsatitega.

Pitseeritud loosirattad hoitakse kindlas kohas loterii teostaja poolt korraldatud valvel ja neid võidakse avada ainult komisjoni juuresolekul.

39. Neljanda klassi võitude loosimist toimetatakse kolme loosiratta abil. Esimeses rattas on sedelid piletinumbritega, teises rattas on 46.248 sedelit „sinise“, „rohelise“, „kollase“ ja „punase“ värvide nimetustega, kusjuures iga värvi nimetusega sedeleid on 11.562. Kolmandas loosirattas on sedelid võidusummadega.

Loosimisel võetakse üheaegselt esimesest rattast sedel piletinumbriga, teisest rattast sedel pileti värvinimetusega ja kolmandast rattast sedel võidusummaga.

Kolmandast rattast väljavõetud võidusumma loetakse langenuks piletile, mis kannab esimesest rattast väljavõetud numbrit ja teisest rattast väljavõetud värvi.

X. Preemiad.

40. Igas klassis on üks preemia, milline kuulub juurdelisamiseks võidule, mis vastava klassi viimase päeva loosimisel osutub suurimaks; juhul kui vastava klassi viimase päeva loosimiseks on jäänud rattasse mitu võrdset suuremat võitu, kuulub preemia juurdelisamiseks rattast esimesena väljavõetud suuremale võidule; vastava klassi viimase päeva loosimiseks rattasse jäänud võitude võrdse suuruse juures kuulub preemia juurdelisamiseks rattast esimesena väljavõetud võidule.

XI. Võitude nimestikud.

41. Iga klassi võitude nimestik avaldatakse Riigi Teataja Lisas ja eriväljaandena.

Eriväljaanded saadetakse pärast iga klassi loosimist kõikidesse müügikohtadesse, kus need üldiseks vaatamiseks pannakse välja.

42. Eriväljaanded saadetakse kõigile soovijaile, kes saadavad Riigi trükikojale à 10 senti postmarkides esimese kolme ja 25 senti neljanda klassi võitude nimestiku eest.

XII. Võitude ja preemiate väljamaksmine.

43. Võitude ja preemiate väljamaksmine algab kohe pärast iga klassi võitude nimestiku avaldamist Riigi Teataja Lisas ja kestab kuus kuud.

44. 100-kroonised ning suuremad võidud ja preemiad maksab välja klassiloterii piletite keskmüügikoht Tallinnas. Vähemaid võite makstakse välja ka piletite müügikohtades.

45. Klassiloterii plaanis ettenähtud võitudelt 5 kuni 10 krooni, viimane kaasa arvatud, võetakse väljamaksmise juures riigimaksuks 10%, võitudelt üle 10 krooni kuni 100 krooni, viimane kaasa arvatud — 15% ja võitudelt üle 100 krooni ning preemiatelt — 20%.

46. Võidud ja preemiad, mis on jäänud välja võtmata kuue kuu jooksul, arvates võitude nimestiku avaldamisest, loetakse loterii tuluks ja võitnud piletipidajad kaotavad õiguse võidu ja preemia nõudmiseks.

47. Võidud ja preemiad makstakse välja võitnud pileti ettenäitajale, kusjuures pilet jääb võidu väljamaksja korraldusse.

48. Piletitele pealekirjutatud märkmeid pileti omaniku nime või osaõiguse, samuti muude tingimuste ja asjaolude kohta ei võeta arvesse.

49. Võitnud piletite kadumise kohta võetakse võitude ja preemiate väljamaksmise juures arvesse ainult nende piletipidajate avaldusi, kes müügikohas piletiostmise juures on teatanud oma nime ja aadressi.

50. Avaldused võitnud piletite kadumise kohta tulevad esitada Riigi trükikojale kirjalikult hiljemalt võitude väljamaksmise lõpptähtpäevaks, kusjuures avaldusele tuleb lisandada müügikoha tõendis, et kaotatud pilet on avaldusetegija poolt sellest müügikohast ostetud ja et müügikoht on pileti kadumise teatavaks võtnud.

51. Kui võidu ja preemia kättesaamiseks esitab keegi pileti, mille kadumise kohta on tehtud avaldus p.p. 49—50 korras, siis võidu ja preemia selle pileti esitajale maksab välja Riigi trükikoda kolme nädala möödumisel pärast seda, kui pileti esitaja on tõendanud oma isiku ja avaldanud oma elukoha.

52. Riigi trükikoda teatab piletiesitaja nime ja elukoha pileti kadumise kohta avalduse teinud isikule, et see võiks kohtukorras oma õigusi kaitsta.

53. Kui võidu ja preemia, mis langenud piletile, mille kadumise kohta on tehtud avaldus p.p. 49—50 korras, väljamaksmiseks ei ole esitatud piletit või võidu ja preemia väljamaksmist ei ole seistatud seaduslikus korras, siis maksab Riigi trükikoda pärast võitude väljamaksmise lõpptähtpäeva kolme nädala jooksul võidu ja preemia välja isikule, kes tegi avalduse pileti kadumise kohta.

54. Loterii teostaja võib oma äranägemisel seistata võidu või preemia väljamaksmise kuni vastava selgitamiseni, kui tekivad põhjendatud kahtlused pileti ettenäitaja õiguse kohta võidu või preemia saamiseks.

55. Kokkulepped loterii piletite müüjate ja ostjate vahel, mis on vastuolus käesolevate juhtnööridega, ei ole siduvad loterii teostajale, s. o. Riigi trükikojale.

XIII. Avaldused rikutud ja hävinenud piletite kohta.

56. Rikutud ja hävinenud piletite omanikele võidakse nende sellekohasel avaldusel omistada samad õigused, mis piletite kadumise kohta avalduse tegijatele; rikutud pileti korral tuleb avaldusele juurde lisada rikutud pilet.

XIV. Järelepärimised ja avaldused.

57. Loterii teostajale saadetavatele järelepärimistele vastatakse ainult siis, kui vastuse jaoks on lisandatud 10-sendiline postmark.

58. Igasugused avaldused loterii piletite müüjate tegevuse kohta, kui neid soovitakse esitada, tulevad saata Riigi trükikojale.

59. Vaidlused loterii teostaja ja piletipidaja vahel lahendab Majandusministeeriumi rahandusosakond, arvestades Riigi rahaliste loteriide korraldamise seaduse ja käesolevate juhtnööridega.

31. detsembril 1936.

Majandusminister K. Selter.

---

21. Farmaatsia inspektuuri teadaanne oopiumi ja teisi uimastusaineid müügi jaoks ümbertöötavate laboratooriumide kohta.

Alus: Oopiumi ja teiste uimastusainete laboratooriumidest müügi määruse § 1 (RT 30 — 1932).

Oopiumi ja teiste uimastusainete nimestikus (RT 40 — 1933) tähendatud ainete ümbertöötamine farmatsöitilisteks saadusteks ja doseeritud preparaatideks müügi otstarbel seaduslikus korras asutatud apteekidele ja haigemajadele ning Oopiumi ja teiste uimastusainete sisseveo ja ladudest müügi määruses nimetatud ladudele 1937 a. jooksul on lubatud väljaspool vabamüügi apteeke ainult järgmistele laboratooriumidele:

1) a.-s. „Eestimaa apteegi ja rohukaubanduse ühing Ephag" laboratooriumile Tallinnas ja

2) a -s. „Proviisor Julius Lill rohukaubasuurlaod ja laboratooriumid" laboratooriumile Tartus.

Tallinnas, 30. detsembril 1936.

Farmaatsia inspektor H. Salasoo.

Asjaajaja (allkiri).

Tallinna Linnavolikogult 16. detsembril 1936 vastu võetud ja Siseministrilt 23. detsembril 1936 kinnitatud

22. Otsus vananenud ja otstarbetuks muutunud sundmääruste äramuutmise kohta.

Muuta ära järgnevad vananenud ja otstarbetuks muutunud sundmäärused:

1. Sundusline määrus elukorterite üle teadete andmise kohta, mis vastu võetud Linnavolikogult 3. detsembril 1919 ja avaldatud RT 110/111 — 1919.

2. Sunduslik määrus normaalpuhkeaja kohta leivaküpsetamise ja pagaritöökodades Tallinnas, mis vastu võetud Linnavolikogult 22. novembril 1922 ja avaldatud RT 160 — 1922.

3. Sunduslik määrus Härjapea jõe ja teiste selletaoliste kraavide vee tarvitamise kohta, mis vastu võetud Linnavolikogult 9. detsembril 1915 ühes muudatusega 2. juunist 1920 ning avaldatud RT 103/104 — 1920.

4. Sunduslik määrus tapamaja piirkonnas lihaga kauplemise keelu kohta, mis vastu võetud Linnavolikogult 15. oktoobril 1919 ja avaldatud RT 84 — 1919.

5. Määrus toidu- ja maitseainete ja jookide tervishoidliku järelevalve kohta Tallinnas, mis vastu võetud Linnavolikogult 10. veebruaril 1932 ja avaldatud RT 24 — 1932.

Linnapea J. Soots.

Sekretär J. Pinding.

Rakvere linnavolikogult 29. septembril ja 12. novembril 1936 vastu võetud ja Siseministrilt 16. detsembril 1936 kinnitatud

23. Sundmäärus alkoholijookidega trahteriäride ruumide, sisustamise ja tervishoiunõuete kohta Rakvere linnas.

Antud Linnaseaduse § 108 p. 28 põhjal.

§ 1. Käesolev sundmäärus on maksev kõigi alkoholijookidega trahteriäride kohta, välja arvatud pidude ja näituste ajutised einelauad ja Alkoholimüügi määruse (RT 20 — 1935) § 3 tähendatud trahteriärid.

§ 2. Alkoholijookidega trahteriärisid (edaspidi lühendatult nimetatud „trahteriärideks") võib avada ainult maja alumisel korral. Erandeid sellest võib linnavolikogu lubada eriotsusega.

Sissekäik trahteriäri ruumesse peab olema tänavalt ega tohi olla ühine samas majas olevate elukorteritega ega asutistega. See kitsendus pole maksev võõrastemajade juures olevate restoranide kohta, kui võõrastemaja ja restorani pidajaks on üks ja sama isik, samuti pole see kitsendus maksev seltside, ühingute, klubide või muude koondiste einelaudade kohta.

§ 3. Trahteriäri sissekäigu esine peab olema valgustatud videviku saabumisest kuni joogikoha sulgemiseni.

§ 4. Trahteriäri ruumid peavad olema vähemalt kahetoalised, nendest üks tuba einelaua ja külastajate, teised ainult külastajate jaoks, kokku vähemalt 50 m² põrandapinnaga. Toad peavad olema otseses sisemises ühenduses üksteisega, vähemalt 2,6 m kõrged, kuivad, küllaldase päikesevalgusega ja varustatud vajaliku õhupuhastuse seadisega. Tubade soojus ei või olla vähem +15° C.

§ 5. Trahteriäri tubade seinad ja laed peavad olema värvitud liimi- või õlivärviga; seinad võivad olla ka tapetseeritud, kuid tapet peab olema puhas ja rebenemata. Kui seinad on tapetseeritud või liimivärviga värvitud, peavad nad vähemalt 1,5 m kõrguseni kaetud olema puust, linoleumist või muust pestavast materjalist paneeliga või õlivärviga.

Uksed, aknaraamid ja ahjud, kui nad pole poleeritud pinnaga, peavad olema värvitud õlivärviga.

Põrandad peavad olema terved, kuna puupõrandad peavad olema värvitud õlivärviga või kaetud linoleumiga või kummiga.

§ 6. Trahteriäri ruumides olevad lauad olgu kaetud puhta valge linaga või valmistatud kivist, klaasist või muust poleeritud pinnaga materjalist.

Trahteriäri ruumides peab olema vajalikul arvul süljekausse ja tuhatoose. Süljekaussides peab olema vett, mis tuleb uuendada vähemalt igal hommikul.

§ 7. Trahteriäri juures peab olema järgmistele nõuetele vastav köök:

a) Köögi põrandapindala peab olema vähemalt 20 m², kusjuures iga köögis töötava isiku jaoks peab õhuruumi olema vähemalt 15 m³. Linnavalitsuse erilisel loal võib köögi suurus olla ka vähem, kuid ainult sel juhul, kui köök oli trahteriäri tarvitada juba enne 1. jaanuari 1937 ja kui tema suurendamine sünnitab raskusi ehitustehnilistel põhjustel.

b) Köök peab koridori või läbikäidava toaga eraldatud olema einelauaja külastajate-ruumist, nii et viimastesse köögilõhna ei tungiks.

See nõue pole maksev nende ruumide kohta, mis olid trahteriäri tarvitada juba enne 1. jaanuari 1937.

c) Köögi seinad, põrand ja lagi olgu siledad ja pragudeta; seinad kuni 15, m kõrguseni peavad olema kaetud glasuurkividega või värvitud õlivärviga;

põrand olgu parkettkividest, tsemendist või muust valatud kõvast segust; lubatud on ka õlivärviga värvitud või linoleumiga kaetud laudpõrand.

d) Köök peab olema küllaldaselt valgustatud ja varustatud õhupuhastuse, aurukõrvaldamise ja mustavee äralaske seadisega ning jooksva veega käepesemisnõuga.

e) Pliit peab olema glasuurkividest või metallist.

f) Köögi sissesead (lauad, toolid, pingid, kapid, riiulid) olgu õlivärviga heledaks värvitud.

g) Keedu- ja sööginõud, samuti ka kõik muud köögis tarvitatavad nõud olgu korralikud ja valmistatud tervishoiuliselt lubatud materjalist.

h) Söögijätiste ja solgi hoidmine köögis on keelatud.

i) Kööki ei tohi kasutada magamisruumiks ja seal ei tohi hoida mingit muud kraami peale köögis tarvilise sisseseade ning tarbeainete.

§ 8. Toiduainete tagavarade hoidmiseks peab olema kõigile tervishoiunõuetele vastav hoiuruum, mis võimaldab toiduainete otstarbekohast hoidmist.

§ 9. Einelauaruumis letile asetatud toiduained peavad olema kaetud läbipaistva vitriiniga, avausega müüja poolel.

§ 10. Trahteriäril peab olema vajalikul määral laua- ning kööginõusid ja pesu. Katkiste ja tunduvalt kriimustatud nõude tarvitada andmine külastajatele pole lubatav.

§ 11. Trahteriäri juures peavad olema korralikud väljakäigukohad, eraldi meestele ja naistele, ja meestele pissuaar. Väljakäigukohad peavad olema suletavad seespoolt, kusjuures sissekäik neisse peab olema sisemistest soojadest ruumidest, kuid mitte läbi köögi ega ruumi, kus hoitakse toiduaineid. Igas väljakäigukohas peab olema käepesemisnõu puhta jooksva veega, seepi ja küllaldasel määral puhast valget paberit. Väljakäigukohad ei tohi haiseda. Väljakäigukohtade ja pissuaari ruumi seinad, lagi, põrand, aknad ja uksed peavad vastama § 5 loendatud nõuetele, kuid põrand olgu mädanemata materjalist.

§ 12. Kõik trahteriäri ruumid (toad, köök, väljakäigukohad, sissekäigud, trepid j.t.) hoitagu alati puhtad ja korras ja olgu müügikoha lahtioleku ajal hästi valgustatud. Puhtad ja korras peavad olema ka kõik ruumide sisseseaded.

§ 13. Trahteriäri pidajad, nende asemikud ja teenijad peavad trahteriäris teenistuses olles korralikult riietatud ja kained olema, külastajatega viisakalt käituma ja kõik abinõud müügikohas puhtuse ja korra säilitamiseks tarvitusele võtma.

Kokad ja köögiteenijad peavad töö juures valgeid varrukatega põllesid ning valgeid peakatteid kandma.

§ 14. Arstlikule kontrollile alluvad kõik trahteriäris teenistuses olevad isikud vastavalt nõuetele, mida käsitab Sundmäärus Rakvere linnas asuvates ärides ja tööstuslikes käitistes töötavate isikute tervisliku seisukorra järelevalve kohta (RT 5 — 1935).

§ 15. Õllekauplused, mis avatud ilma soojade söökide müügi õiguseta, võivad olla ilma köögita.

§ 16. Trahteriäri pidaja on kohustatud selle sundmääruse einelauaruumis nähtavale kohale üles panema, samuti peab trahteriäris külastajatele alati kättesaadav olema müügilolevate söökide ning jookide hinnakiri.

§ 17. Süüdlasi käesoleva sundmääruse rikkumises karistatakse vastavais seadustes ettenähtud korras.

§ 18. Enne käesoleva sundmääruse maksmahakkamist töötavail trahteriäridel, mille ruumid ja sissesead ei vasta selle sundmääruse nõuetele, on õigus linnavalitsuse sellekohasel loal edasi töötada, kuid mitte kauem kui 31. detsembrini 1937.

§ 19. Käesolev sundmäärus hakkab maksma 1. jaanuaril 1937.

Linnapea as. A. Raba.

Sekretär J. Kadaja.

Harju ajutiselt maavalitsuselt 19. novembril 1936 vastu võetud ja Majandusministrilt 10. detsembril 1936 kinnitatud

24. Ajutise maavalitsuse maksude määrad Harjumaal 1936/1937 aastal.

Alus: Ajutine seadus valla- ja maakonnaomavalitsuste sissetulekute, väljaminekute, eelarvete ja aruannete kohta (RT 18/19 — 1920 art. 83, 3 — 1921 art. 19, 32 — 1926 art. 50 ja 99 — 1926 art. 109); Ärimaksu kohta käivate seaduste muutmise seadus (RT 44 — 1928 art. 256) ja Maakondade ajutise valitsemise seadus (RT 5 — 1934 art. 40).

I. Maks kaubandus- ja tööstusettevõtete äritunnistustelt.

§ 1. Väljaspool linnade ja alevite piire Harjumaal asuvad kaubandus- ja tööstusettevõtted maksavad äritunnistuste saamisel (peale teedekapitalimaksu) lisaärimaksu ajutise maavalitsuse heaks 50% riigi-põhiärimaksu summast.

II. Maks liikumisabinõudelt veeteedel.

§ 2. Veeteede liikumisabinõudelt (paadid, vened, purjevened, jahid, mootorpaadid jne.), mille asupaik väljaspool linnade ja alevite piire ja mida tarvitatakse inimeste või kaupade veoks, lõbusõitudeks või väljaüürimiseks, võetakse maakonna heaks maksu: mootorpaatidelt — mootori võimsuse järele igalt hobusejõult 2 krooni, jahtidelt à 20 kr., paatidelt à 3 kr., süstadelt à 2 kr., muudelt liikumisabinõudelt — mahu järele igalt registertonnilt 10 krooni.

Maksust on vabad paadid ja süstad, mida nende omanikud oma eneste tarviduste jaoks peavad ja mis mingit sissetulekut ei anna, samuti elukutselistele kaluritele kuuluvad veesõidukid, mida nende omanikud kasutavad ainult kalapüügiks.

§ 3. Maksu tasumise tähtajaks on 1. august. Kui maksuobjekt on omandatud pärast maksutähtaega, arvatakse maks omandamise päevast kuni aasta lõpuni proportsionaalselt aastamaksu summale, kusjuures maks tuleb tasuda ühe kuu jooksul pärast maksuobjekti omandamist.

§ 4. Maksuobjektide omanikelt, kes maksu ei ole tähtajaks tasunud, nõutakse maksuvõlg sisse administratiiv-korras kahekordses suuruses.

Ajutisel maavalitsusel on õigus kaaluvatel põhjustel maksu tähtaja möödalaskmise tagajärjel maksuobjektile langenud trahviraha vähendada või kustutada.

§ 5. Maks tasutakse kohaliku vallavalitsuse kaudu.

Vaidlused maksuobjekti omaniku ja maksunõudja vallavalitsuse vahel veeteede liikumisabinõude maksustamise alal antakse vallavalitsuse poolt ajutise maavalitsuse lahendada.

Maksu nõudmise ja vastuvõtmise vahetalituse tasuks 50% maksust läheb kohaliku vallaomavalitsuse kasuks.

III. Suvitusmaks.

§ 6. Seaduslikus korras tervishoiukaitse alla võetud suvituskohtades väljaspool linnade ja alevite piire võetakse suvitusolude parandamise otstarbeks suvitusmaksu isikutelt ja perekondadelt, kes suvituskoha piirkonda aja jooksul 15. maist kuni 1. septembrini ajutiseks elama asuvad:

a) üksikutelt isikutelt — 2 krooni,
b) perekondadelt — iga liikme pealt 1 kr. 50 s.,
d) isikutelt ja perekondadelt, kes suvituskohas üle 14 päeva ei viibi, — nende normide pooles suuruses.

§ 7. Suvitusmaksust on vabad:

a) sissesõitjad ametlikkude ülesannete täitmise otstarbel,
b) töölised ja teenijad oma elukutse ülesannete täitmisele ilmumisel,
d) lapsed alla 10 aasta vanaduses,
e) isikud ja perekonnad, kes suvituskoha piirkonnas üle 5 päeva ei viibi,
f) isikud ja perekonnad, kellel suvituskoha piirkonnas on mingisugune alaline ettevõte (talu, tööstus, kauplus jne.).

§ 8. Suvitusmaks tasutakse kohaliku vallavalitsuse kaudu suvitajate registreerimisel. Maksu tasumisel antakse iga isiku või perekonna kohta vastav kviitung.

Kohalikkudest oludest tingitult vallavalitsus võib maavalitsuse nõusolekul kasutada suvitusmaksu vastuvõtmisel ka teistsugust korda.

§ 9. Varjatud või puudulikult tasutud suvitusmaks või selle osa nõutakse sisse vastuvaidlemata korras kahekordses suuruses.

§ 10. Suvitusmaksu sissenõudmise vahetalituse tasuks kuulub 20% sellest maksust vastavaile vallaomavalitsustele.

IV. Lõbustusmaks.

§ 11. Lõbustusmaksu ajutise maavalitsuse heaks võetakse avalikkudelt maksulistelt pidustustelt ja lõbustustelt, mis korraldatakse Harjumaal väljaspool linnade ja alevite piire, järgmisel määral:

a) äriliste ettevõtete etendustelt; igasugustelt isiklikuks tuluks toimepandavatelt etendustelt; kõigilt ainult tantsuks korraldatavatelt pidudelt ja kõigilt etendustelt, mille einelaudades kaubeldakse alkoholiste jookidega, arvatud juurde koduvein ja koduõlu, — 30% pääsetähtede hinnast;
b) väljaspool Harjumaa valdade piire asuvate organisatsioonide poolt korraldatavailt etendustelt (peale kutseliste teatrite etenduste, kui need ei käi pkt. a alla), — 20% pääsetähtede hinnast;
c) Harjumaa valdade piirides asuvate organisatsioonide poolt korraldatavailt etendustelt ja kõigilt kutseliste teatrite etendustelt, kui need ei käi pkt. a alla, — 10% pääsetähtede hinnast.

Lõbustusmaksust on vabad: vabatahtlikkude tuletõrjeühingute poolt korraldatavad peod ja muud mittealalised lõbustused, mille puhastulu läheb

tuletõrjevahendite, riistade hoiuruumide ja tuletõrjevarustuse soetamiseks ja korrashoiuks; käesoleva paragrahvi pkt. a alla mittekuuluvad Harjumaa kaitseliidu organisatsioonide, koolide, lastekodude ja lastekaitse ühingute ja Harjumaa koguduste poolt korraldatavad etendused.

§ 12. Lõbustusmaksu alla kuuluvate pidude ja ettekannete korraldajad on kohustatud enne peo või ettekande korraldamist kõik peo või ettekande pääsmed (piletid) ajutises maavalitsuses või kohalikus vallavalitsuses registreerida ja tembeldada laskma ja neilt lõbustusmaksu, Eesti Punase Risti maksu ja Eesti kultuurkapitali maksu (kui viimastest maksudest pidu ei ole vaba) ette ära tasuma.

Erandina võib registreeriva asutuse nõusolekul ja vastutusel lõbustusmaksu kohalikkude organisatsioonide poolt korraldatavate pidude pääsetähtedelt tasuda ka pärast peo korraldamist, kuid mitte hiljem kui kahe nädala jooksul.

§ 13. Registreerimata ja tembeldamata pääsetähti lõbustusmaksu alla kuuluvate pidude kassaruumis ega eelmüügil pidada ei tohi.

§ 14. Piletid pidustustele, lõbustustele või ettekannetele pääsemiseks peavad olema raamatutesse köidetud ja koosnema kontsust, piletist ja kontramargist. Piletil ja kontsul peab olema ära tähendatud pidustuste toimepanija nimetus, pidustuse aeg (aasta ja kuupäev), pileti hind ja järjenumber.

Pääsmeid on lubatav müüa ainult selle hinnaga, mis oli nendele märgitud registreerimisel. Pääsmete registreeritud hinnale nende müümisel pole lubatav lisada juurde mingisuguseid lisamakse ei riietehoiutasu ega muu nimetuse all.

§ 15. Ettemakstud lõbustusmaks müümata jäänud piletitelt makstakse registreeriva asutuse poolt tagasi, kui temale on esitatud selleks otstarbeks piletite kontsud ühes järelejäänud piletitega kahe nädala jooksul, arvates etenduse toimepaneku päevast.

Müümata piletiteks loetakse selle juures ainult need, mis kontsude küljest lahti rebimata.

§ 16. Kui piletite ehk pääsmete aset täidavad kutsekaardid, siis on nende kohta maksvad §§ 12—15 nõuded, arvatud välja raamatutesse köitmine ja kontsuks ja kontramargiks jaotamine, mis kutsekaartide kasutamisel võivad jääda ära.

§ 17. Piletite registreerimise ja lõbustusmaksu, Eesti Punase Risti maksu ning Eesti kultuurkapitali maksu tasumise üle antakse peo korraldajale registreeriva asutuse poolt sellekohane kviitung, mis peo ajal tuleb kassaruumis hoida ja vastaval nõudmisel politseile või kontrolörile ette näidata.

§ 18. Ajutisel maavalitsusel on õigus oma otsustega sellekohaste põhjendatud palvete puhul pidusid ja ettekandeid lõbustusmaksust vabastada või maksu vähendada.

§ 19. Lõbustusmaksu kontrolörideks määratud isikutel on õigus samuti nagu politseivõimudel vabalt pääseda maksulistele lõbustustele ning teostada piletite kontrollimist kassa- ja lõbustusruumides. Lõbustuste toimepanijad või nende asemikud on kohustatud kontrolöridele kõiki nende ametikohuste täitmisel vajalikke teateid andma ja nõutavaid tõendusi esitama.

§ 20. Politsei või kontrolöri poolt kassaruumis leitud registreerimata ning tembeldamata piletitelt nõutakse lõbustusmaks sisse kahekordses suuruses 30% alusel, selle juures piletitelt, millel hind märkimata, kõige kõrgema piletihinna järgi.

Samuti on kohustatud pidu toimepanija kahekordses suuruses 30% alusel ning kõrgema hinnalise pileti järgi tasuma lõbustusmaksu nendelt isikutelt, keda leitakse lõbustusruumis ilma piletita või tembeldamata piletiga.

Pidutegelased ja muud etendusele maksuta lastud isikud peavad olema varustatud sellekohaste nimeliste kaartidega või nähtaval kohal kantavate eriliste tegelasmärkidega.

§ 21. Lõbustusmaksu määruse rikkujad võetakse vastutusele Kr.S § 122 põhjal ja tasumata jäänud lõbustusmaks nõutakse sisse etenduste korraldajailt 30% alusel kahekordses suuruses.

V. Laada- ja turuplatsimaks.

§ 22. Laadamaksu võetakse Harjumaa valdade piires peetavail laatadel:

a) kauplustelt — müügikoha igalt ruutmeetrilt või selle osalt — 40 senti;
b) maasoleva kasti või korvi pealt, millest kaupa müüakse — 30 senti;
d) koormaviisi müüjatelt — kauba väärtuse järgi iga 10 krooni kohta 20 senti, kuid mitte üle 1 kr. 50 s. ühelt koormalt;
e) põllutööriistade ja otsekohe põllutöösse puutuvate ainete müüjatelt, kui müügikohaks ei veoriista ega mingit ehitust ei tarvitata, kauba väärtuse järgi iga 10 krooni kohta 20 senti, kuid mitte üle 40 sendi platsi ruutmeetrilt.

Märkus 1. Kõik põllumajapidamise, karja- ja aiasaadused, mida nende valmistajate eneste poolt müüakse, samuti kalasaadused, mis müüakse kalurite eneste poolt, on laadamaksust vabad.

Märkus 2. Punktide d ja e all tähendatud kaupade väärtuse poolikud kümned kroonid arvatakse maksu võtmise seisukohalt terveteks;

f) laadalõbustustelt (karussellidelt, palaganidelt jne.) — platsi ruutmeetrilt 80 senti;
g) laadal töötavatelt päevapiltnikkudelt — igalt 75 senti;
h) igalt müüdud hobuselt (hobusepassil märkuse tegemisel) — 1 kroon.

§ 23. Turuplatsimaksu Harjumaa valdade piires peetavail turgudel võetakse:

a) iga vabalt kaupleja koormalt — 50 senti;
b) maasolevalt kastilt või käsivankrilt — 25 senti;
d) platsilt müüjatelt — igalt ruutmeetrilt või selle osalt 10 senti.

Märkus. Kõik põllumajapidamise, karja- ja aiasaadused, mida nende valmistajate eneste poolt müüakse, samuti kalasaadused, mis müüakse kalurite eneste poolt, on turuplatsimaksust vabad.

§ 24. Laada piirkonnaks tunnistatakse maa-ala ühe kilomeetrilise raadiusega, arvates laadaplatsi keskelt.

§ 25. Turuplatsi piirkonda on kohalikul vallavolikogul õigus kindlaks määrata, kusjuures selle raadius ei või olla pikem kui üks kilomeeter.

§ 26. Laada- ja turuplatsimaks tasutakse kohaliku vallavalitsuse esindajale, kes maksjale sellekohase kviitungi annab.

Tasumata jäänud laada- või turuplatsimaks nõutakse sisse administratiiv-korras ühes ½% viivitusrahaga kuus, arvates viivituse seisukohalt poolikud kuud terveteks.

§ 27. Laada- ja turuplatsimaksude tasumise kohta antud kviitungid vastava laada või turu ajal kaubamüüja on kohustatud nõudmise puhul ette

näitama valla või ajutise maavalitsuse esindajale või politseiametnikule, kes maksu alal kontrolli teostavad.

§ 28. Laadamaksust läheb 40% ajutise maavalitsuse ja 60% kohaliku vallaomavalitsuse heaks.

Turuplatsimaks läheb tervelt kohaliku vallaomavalitsuse heaks.

Maavalitsuse esimees K. R. Ruus.

Sekretär S. Leidtorp.

Ajutise Maavalitsuse 30. oktoobri 1936 pr. nr. 20-a § 3 vastu võetud ja Majandusministrilt 10. detsembril 1936 nr. 126/A all kinnitatud

25. Määrused maksude võtmise kohta Virumaal 1937 aastal maavalitsuse kulude katteks.

Alus: Valla- ja maaomavalitsuste sissetulekute, väljaminekute, eelarvete ja aruannete ajutise seaduse §§ 5—8, 37, 46, 47—50 (RT 18/19 — 1920), selle seaduse muutmise ja täiendamise seadus (RT 3 — 1921) p. 14 ja (RT 32 — 1926) p. 15, Ärimaksu kohta käivate seaduste muutmise seadus (RT 44 — 1928) ja Maakondade ajutise valitsemise seaduse §§ 4 ja 5 (RT 25 — 1934).

I. Maks tööstus- ja kaubandusettevõtete äritunnistustelt.

§ 1. Väljaspool linnu ja alevite piire asuvad tööstus- ja kaubandusettevõtted on kohustatud maksma riigi põhiärimaksule (patendimaksule) lisaks sellest summast 50% maa heaks Eesti Panga osakonda maavalitsuse arvele ühelajal äritunnistuse võtmisega.

II. Laada- ja turuplatsimaks.

§ 1. Laada piirkonnaks tunnistatakse maa-ala kahe kilomeetri raadiusega, laadaplatsi keskkohast arvates.

§ 2. Laada- ja turuplatside eest väljaspool linnu ja alevite piire võetakse maksu:

	Laadal 1 päev Kr.	Laadal 2 päeva Kr.	Turul Kr.
Müüdavalt hobuselt väärtusega alla 100 kr.	—.50	—	—
„ „ „ üle 100 kr.	1.—	—	—
„ sarvloomalt üle 6 kuu vana	—.50	—	—
„ lambalt	—.50	—	—.25
„ sealt	1.—	—	—.50
„ põrsalt	—.25	—	—.15
Vankrilt või reelt kõrvalolevate puunõudega	—.50	—.75	—.25
Vankrilt või reelt, kust kaupa või aineid müüakse (välja arvatud lambad, sead ja põrsad)	—.50	—.75	—.25
Maasolevalt korvilt või kastilt pindalaga mitte üle 1 m²	—.50	—.75	—.10
Kaupluste müügikohtade ruutmeetrilt või selle osalt	—.25	—.40	—.10
Laadalõbustuste (palaganide) poolt tarvitatud ruutmeetrilt või selle osalt	—.75	1.—	—
Päevapildiaparaadilt	1.50	2.—	—

Selle laada- ja turuplatsimaksu hulka ei arvata müüjate käes tarvitada olevate poodide, laudade jne. üüri.

§ 3. Laada- ja turuplatsimaksu vastuvõtmise kohta antakse kviitung, mille kaubamüüja peab näitama ette maksmist kontrollivale maa- või vallavalitsuse esindajale ja politseiametnikule.

§ 4. Laada- või turuplatsimaksu maksmata jätjatelt nõutakse maks sisse vastuvaidlemata korras ühes viivitusmaksuga ½% kuus.

§ 5. Turuplatsimaks läheb kogusummas vastava vallaomavalitsuse heaks, kes kannab kõik sissenõudmise kulud ja kellel lasub platsi korrashoiu kohustus.

§ 6. Laadamaksust läheb 50% maa- ja 50% vastavale vallaomavalitsusele. Sissenõudmine sünnib vallavalitsuste kaudu. Laadamaksu kviitungid valmistatakse maavalitsuse kulul. Muud kulud kannab vallavalitsus.

III. Maks laskeriistadelt.

§ 1. Laskeriistade lubade väljaandmisel võetakse maa heaks maksu 50 senti.

IV. Lõbustusmaks.

§ 1. 19. jaanuari 1920 omavalitsuste maksuseaduse §§ 47—50 põhjal võetakse kõikidelt avalikkudelt maksulistelt pidustustelt ja lõbustustelt, mis Virumaal väljaspool linnu ja alevite piire toime pannakse, peale Punase Risti ja Kultuurkapitali maksude maavalitsuse heaks lõbustusmaksu 20% pääsme hinnast.

Kaitseliidu ja naiskodukaitse üksuste, tuletõrje organisatsioonide ja koolide hoolekogude peod on lõbustusmaksust vabad.

Ainult tantsuks korraldatavatelt pidudelt võetakse toimepanijatelt lõbustusmaksu 30% pääsme hinnast.

Maavalitsusel on õigus vabastada lõbustusmaksust või vähendada maksu kontsertidelt, teatrietendustelt ja muudelt pidustustelt, mis korraldatakse heategevaks, hariduslikuks ja põllumajanduse arendamise otstarbeks.

Pidevalt tegutsevatele kinodele võib maavalitsus määrata lõbustusmaksu üldsummana hooajalt.

§ 2. Kõik lõbustusmaksule kuuluvate pidude ja lõbustuste toimepanijad on kohustatud vähemalt 2 päeva enne lõbustuse toimumist pääsmete raamatud registreerima maavalitsuses või vallavalitsuses, kelle piirkonnas pidu peetakse ja tasuma lõbustusmaksu ühes lisamaksuga (§ 1). Kohalikkude seltside pidude pääsmetelt võetavat lõbustusmaksu võib registreeriva asutuse nõusolekul tasuda ka pärast pidu, kuid mitte hiljem kui kaks nädalat peale peo toimumist.

Tähtajaks tasumata jäänud maks loetakse võlaks, mis nõutakse sisse peo vastutavalt korraldajalt või organisatsioonilt vastuvaidlemata korras ühes viivitusrahaga ½% kuus.

Registreerimata pääsmeid on keelatud pidada kassaruumis ja eelmüügil.

§ 3. Pääsmeks loetakse igasugune märk, mille abil selle valdaja pääseb etenduseruumi.

Kui pääsme aset täidab riietehoiu tasukviitung, kuulub ka see lõbustusmaksu alla.

§ 4. Pääsmed ja maksulised kutsekaardid pidustustele ja lõbustustele peavad olema köidetud kokku raamatuteks, kontsudest ärarebitavad ja nummerdatud. Pääsmetel ja nende kontsudel peab olema pidustuste toimepanija

nimi, pidustuse aeg, koht, piletihind, maavalitsuse, Punase Risti ja Kultuurkapitali heaks minevad maksusummad.

§ 5. Pääsmeteraamatu viimase kontsu tagaküljel peab olema tähendatud raamatusolevate pääsmete arv, mida kinnitab pääsmeid registreeriv asutus. Kui pääsmete aset täidavad kutsekaardid, peavad need vastama samadele nõuetele. Kontsud ühes müümata pääsmetega tulevad tuua kontrollimiseks registreerijale kahe nädala jooksul, arvates peo päevast ja maavalitsuse, Punase Risti ja Kultuurkapitali maks õiendatama sama tähtaja jooksul, kui peo toimepanija ettemaksust vabastatud oli. Müümata pääsmetelt ettemaksstud lõbustusmaks makstakse tagasi sama aja jooksul.

§ 6. Lõbustusmaksu võtmise kontrollimiseks maavalitsus vastava vallavalitsuse ettepanekul määrab lõbustusmaksu kontrölorid. Kontrolöridel on õigus peale politseivõimude vabalt ilmuda maksuliste lõbustuste kohale ja toimetada pääsmete kontrollimist kassa- ja lõbustusruumides. Lõbustuste toimepanijad või nende asemikud on kohustatud andma kontrolöridele kõikide nende ametikohuste juures tarvisminevaid teateid ja näitama ette nõutavaid pääsmete raamatuid.

§ 7. Kontrolöri või politsei poolt kassaruumis leitud registreerimata pääsmetelt nõutakse lõbustusmaks sisse kahekordses suuruses, arvates lõbustusmaksu määraks 30% pääsme hinnast, selle juures pääsmetelt, millel hind märkimata — kõige kõrgema pääsme hinna järgi.

Samuti on peo toimepanija kohustatud tasuma lõbustusmaksu kahekordses suuruses nendelt isikutelt, keda leitakse lõbustusruumis pääsmeta või registreerimata pääsmega, arvates lõbustusmaksu määraks 30% pääsme hinnast kõrgemahinnalise pääsme järgi.

Peotegelased ja muud maksuta pidule lubatud isikud peavad olema varustatud sellekohaste nimeliste kaartidega või nähtaval kohal kantavate eriliste tegelasmärkidega.

V. Üldmäärus.

§ 1. Maavalitsusel on õigus anda selgitavaid juhtnööre eelolevate määruste käsitamiseks.

Maavalitsuse esimees K. Pajos.

Sekretär R. Känd.

Keila alevivolikogult 11. detsembril 1936 vastu võetud ja Siseministrilt 29. detsembril 1936 kinnitatud

26. Sundmäärus kauplemise aja kohta Keila alevis.

Alus: Aleviseaduse § 62.

§ 1. Kõigis kauplustes, ladudes ja kaubakontorites, mille kohta järgmistes paragrahvides erandeid ei ole tehtud, on kauplemine lubatud ainult äripäevadel ajavahemikul 1. aprillist kuni 1. oktoobrini kella 8 kuni kella 19 ja 1. oktoobrist kuni 1. aprillini kella 8 kuni kella 18.

§ 2. Kauplustes, kus müüakse ainult toiduaineid, nagu liha, kala ja nende saadusi, piima, saia, leiba, puu- ja aedvilja j.n.e., on lubatud kauplemine peale äripäevade ka pühapäevadel, riiklikel pühadel ja puhkepäevadel kella 7 kuni 9.

§ 3. Kondiitriäridel, kus ainult pagari- ja kondiitrisaadusi ning karastavaid jooke müüakse ka kohaltarvitamiseks, on lubatud kauplemine äripäevadel kella 8 kuni kella 19, pühapäevadel, riiklikel pühadel ja puhkepäevadel kella 8 kuni kella 10 ja kella 13 kuni kella 20.

§ 4. Tee- ja söögimajades, kohvikutes, võõrastemajades ja sissesõiduhoovide alkoholita einelaudades on lubatud kaubelda äripäevadel kella 7 kuni kella 22, pühapäevadel, riiklikel pühadel ja puhkepäevadel kell 8 kuni kella 10 ja kella 13 kuni kella 22.

§ 5. Kioskites, kus alevivalitsuse erilisel loal müüakse ajalehti, ajakirju, paberosse ja tuletikke või karastavaid jooke, maiusaineid, küpsiseid, puuvilja ja marju, on kauplemine lubatud äri- ja pühapäevadel, riiklikel pühadel ja puhkepäevadel kella 8 kuni kella 22.

§ 6. Vaiksel laupäeval, nelipühi laupäeval, võidupüha laupäeval (22. juunil), jõululaupäeval ja vanal aastal (31. detsembril) lõpetatakse kauplemine § 1 ja 2 tähendatud ärides kell 17 ja § 3 ja 4 tähendatud ärides kell 22.

§ 7. Kõik kaubanduslikud ettevõtted on suletud ülestõusmise, nelipühi ja jõulupühi esimestel päevadel, peale söögimajade, teemajade, kohvikute ja sissesõiduhoovide alkoholita einelaudade, kus kauplemine on lubatud ka nelipühi esimesel päeval kella 8 kuni kella 10 ja kella 13 kuni kella 22.

§ 8. Ajal, mil kauplemine käesoleva sundmääruse järgi on keelatud, peavad kaupluse uksed olema suletud sissepääsemiseks publikule.

Kaubanduslik tegevus, mis seotud nende isikute nõuete rahuldamisega, kes tulnud kauplusse enne määruses ettenähtud kaupluste lahtioleku aja lõppu, võib kesta tähendatud nõuete rahuldamiseks ka pärast kaupluste sulgemist.

§ 9. Teenijate tööjõu tarvitamisel kauplustes tuleb täita sellekohaseid seadusi ja määrusi.

§ 10. Käesolev sundmäärus ei ole maksev apteekide, alkoholiste jookide müügikohtade ja bensiini automaatjaamade kohta.

§ 11. Käesoleva sundmääruse vastu eksijad langevad karistuse alla vastavate seaduste põhjal.

§ 12. Käesoleva sundmääruse maksmahakkamisega Keila alevis ei kohaldata Harju maavalitsuse poolt vastu võetud Sundmäärust kauplemise aja kohta Harjumaal (RT 46 — 1929, muudatus RT 68 — 1930).

§ 13. Käesolev sundmäärus peab kauplustes nähtaval kohal ülespandud olema.

§ 14. Käesolev sundmäärus hakkab maksma viieteistkümnendal päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Alevivanem J. Tähe.

Sekretär M. Suik.

Suure-Jaani alevivolikogult 26. oktoobril 1936 vastu võetud ja Siseministrilt 16. detsembril 1936 kinnitatud

27. Sundmäärus juuksetööstuse ja habemeajamise töötubade kohta Suure-Jaani alevis.

Alus: Aleviseaduse § 62 ja Rahva tervishoiu korraldamise seaduse § 15 (RT 2 — 1928).

§ 1. Juukselõikamise ja habemeajamise töötubade all mõistetakse selles sundmääruses ärisid, kus lõigatakse juukseid, aetakse habet, grimeeritakse, värvitakse kulme ja ripsmeid, kammitakse ja kähardatakse juukseid ning puhastatakse küüsi.

§ 2. Juuksetööstuse ja habemeajamise töötoad võivad asuda ainult neis ruumes, mis vastavad käesoleva sundmääruse nõuetele ja on alevivalitsuse poolt kõlvuliseks tunnistatud.

Töötoad, mis avatud enne käesoleva sundmääruse maksmahakkamist ja ei vasta selle nõuetele, tulevad nõuetekohaselt korda seada või sulgeda kolme kuu jooksul, arvates selle sundmääruse avaldamisest Riigi Teatajas.

§ 3. Töötoa ruumid peavad olema puhtad, hästi valgustatud, soojad ja varustatud õhupuhastuse seadega. Seinad peavad olema kaetud heleda tapetiga või õlivärviga. Põrandad peavad olema siledad ja värvitud või kaetud linoleumiga.

§ 4. Töötoa ruume ei või kasutada elamiseks ega muuks otstarbeks. Eluruumid peavad olema eraldatud töötoast kindla vaheseinaga, milles võib olla eluruumi viiv uks. Eluruumil peab olema veel eraldi sissekäik.

§ 5. Töötoa mööbel peab olema lakeeritud, poleeritud või värvitud heleda õlivärviga ja peab olema alati korras ja puhas. Riidega kaetud ja polsterdatud mööbli pidamine töötoas ja ooteruumis on keelatud. Äri jaoks määratud ruumes peab olema peale mööbli riidevarn, süljekauss, pesemise sissesead jooksva veega, kinnine kapp puhta pesu jaoks, kinnine kapp tarvitatud pesu jaoks, kinnised klaasnõud piiritusega, 2% formaliinilahuga, puhastatud puuvillaga ja lõikehaavade desinfitseerimiseks joodtinktuur või 1% tümoolpiiritus.

§ 6. Töötoa ruumes ei ole lubatud pidada töötoale mittevajalikke asju. Keelatud on lasta sinna koeri, kasse või muid loomi.

§ 7. Kõik tööriistad peavad olema puhtad ja enne tarvitamist iga kord desinfitseeritud. Desinfitseerimise aparaadi puudumisel tulevad vahupintslid keeva veega puhtaks pesta, habemenoad, käärid ja juukselõikamise masinad piiritusega (mitte alla 70°) puhastada. Kammid ja harjad tulevad pesta kuuma soodaveega või 2% formaliinilahuga.

§ 8. Juukselõikuse ja habemeajamise töötubasid võivad avada ja nendes töötada ainult väljaõppinud isikud, kellel oma ametioskuse üle on ette näidata vastav kutsetunnistus.

§ 9. Juuksetööstuse ja habemeajamise töötubades on keelatud töötada isikutel, kes põevad sugu-, nakkus- või nakkavaid nahahaigusi. Töökoja omanik või tema asemik on kohustatud nõudma teenistusse astujailt ametliku arsti poolt väljaantud tunnistust selle üle, et nad ei põe sugu-, nakkus- või nakkavaid nahahaigusi. Teenistuses olijad isikud on kohustatud vähemalt iga kolme kuu tagant ennast arstliselt läbivaadata laskma.

Läbivaatamise tagajärjed märgib arst sellekohasesse raamatusse, mis igal töötoal peab olema. Töötoa omanik, kui ta selles ise töötab, kuulub samas korras arstlisele läbivaatamisele.

§ 10. Töötoas on keelatud töötada ilmselt nakkus- või nahahaigust põdevate isikute juures, kui töötarvitaja ei esita arstitunnistust selle kohta et tema haigus ei ole nakkav.

§ 11. Töötubade töölised peavad olema töö juures puhtalt riides, täitsa kained, kandma valgest pestavast riidest põlli ja kuubi, hoidma puhtad oma käed ja pesema neid iga kord enne uue töötarvitaja juurde tööle asumist.

§ 12. Töötamise juures tarvitatavad rätikud, linad jne. peavad olema puhtad. Ligniinpaber ja puuvill tulevad pärast tarvitamist hävitada.

§ 13. Alevi tervishoiu arstil on õigus käesoleva sundmääruse nõuete täitmist kontrollida ja töötubades teotsevate isikute tervislikku seisukorda järele vaadata omal algatusel ja igal ajal.

§ 14. Käesolev sundmäärus peab välja pandud olema igas töötoas nähtavale kohale selgesti loetaval kujul.

§ 15. Süüdlasi selle sundmääruse rikkumises karistatakse Kriminaalseadustiku § 208 põhjal.

§ 16. Käesolev määrus astub jõusse 15. päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Alevivanem A. Nurk.

Alevisekretär J. Jaaska.

Hind 20 senti. Riigi trükikoja trükk.